

Isten mindent újjá tesz

„Már csak kevés idő van hátra, és a Libánon kertté válik, a kert pedig erdőnek látszik. Azon a napon a süketek is meghallják az írás szavait, a vakok szemei pedig látni fognak a homály és sötétség után.”
Ézs 29,17k

Libánon híres cédrusfái különösen is értékesek voltak, ezek adták az ókori Közel-Kelet legjobb minőségű faanyagát. Magas gyantatartalma ellenállóvá tette őket, ebből építettek a föníciaiak hajókat, de ebből készültek az egyiptomi múmiák koporsói is. Ma sajnós az intenzív emberi felhasználás miatt alig maradt már belőlük. A Libanoni-hegység elhelyezkedése és magassága miatt gazdagon termő vidék volt, magas csapadéktartalma, bővizű forrásai remek táptalajt adtak a vegetációnak, akár 1500 méter magasan is lehetett növényeket termesztetni. Ézsaiás próféta több helyen is használja a gazdag Libánon képét (2,13; 10,34; 14,8; 33,9; 35,2; 37,24; 40,16; 60,13). Amikor fák kivágásáról beszél ezekben a versekben, akkor az a megaláztatásra utal, virágzásuk pedig a dicsőségre.

Ézsaiás próféta most is egy libanoni természeti példával beszél Isten újjáteremtő erejéről. Libánon nemsokára kertté válik, a kertből pedig erdő lesz! Mintha a télből a tavaszba tartanánk, amikor rügyeznek és virágba borulnak a fák. A mondat első fele izgatott várakozással van tele: már csak kevés idő van hátra! Hogyan szoktuk várni a tavaszt? Milyen illatokat érzünk az orrunkban? Az úton járva menet meddig tudunk még átnézni a fák koronáján? Mikor borul zöldbe és virágba a vidék? Mikor látjuk már az eleven erdőt a hegyekben?

A természeti kép nem csak a növényekre vonatkozik, hanem az emberekre is. Ézsaiás a maga kozmikus látásával összekapcsolja a rügyezést az emberek megváltozásával. A süketek hallanak, a vakok látnak. Ez előre vetíti az újszövetségi csodákat és jeleket, ahol Jézus vakokat gyógyít, és az írásokat magyarázza. A tavaszi megújulást ismerhetjük fel abban is, ahogyan egyre tovább tart a világosság, és egyre rövidebbek a sötét esték. A homály és sötétség után már a húsvéti ragyogásra tekintünk.

Amikor a levélripacsok mellett megjelennek a rügyek, a változásnak és a megújulásnak lehetünk a tanúi. Ahogyan Ady Endre is mondja A szép Húsét című versében: „a Tavaszban minden csoda csodát csinál”. A ripacsok melletti rügyek a megújulás természetes következt a feltámadásra mutatnak:

Krisztus támad és eszmél,
Odukat és kriptákat pattant.
Van-e gyönyörűbb ennél?